

הקפות עם הרבי

מר חנן כספי

הסיפור שלי

סיפור מעורך השראה
לשולחן השבת

מכפי שהן היום, הייתה משלחת הרכש של משרד הביטחון, משלחת של הסוכנות היהודית, של הקרן הקיימת, וכמובן כל הדיפלומטים והנציגים הישראליים. אבי קיבל את הזמנת הרבי ברצון, וכך במוצאי שמיני עצרת של שנת תשל"א (1970) נסעה משלחת גדולה של שליחים ישראלים ל-770, וגם אני הצטרפתי.

אבי, בתור קונסול ישראל בניו יורק, היה האישיית הבכירה במשלחת, וכשהגענו ל-770, ליוו את רוב הנציגים הישר אל תוך אולם בית המדרש הגדול, ואילו את אבא ועוד מספר אנשים שהיו יחד אתו לקחו למשרדים. אחד העוזרים של הרבי אמר לי, "אתה תשב פה בינתיים, ואבא יפגוש אותך מאוחר יותר". ישבתי וחיכיתי בסבלנות, וכעבור כמה דקות הגיע מישהו ואמר לי, "טוב, אנחנו נכנסים פנימה, לאולם בית המדרש". אני זוכר היטב את הצפיפות ואת הרעש. הייתי ילד נמוך – גם היום אני לא גבה קומה במיוחד, אך כילד הייתי נמוך מכפי גילי. לא ידעתי לאן אנחנו הולכים, והלכתי אחרי האיש. הוא ניסה לפלס לנו דרך, ואני ממש זוכר איך לאורך הדרך היו דחפיות, וגם חטפתי בעיטות מכל מיני רגליים וברכיים. בשלב כלשהו הגענו לגרם מדרגות ועלינו למעלה, ומצאתי את עצמי על בימה מוגבהת שצופה מלמעלה אל תוך מה שהיה נראה בעיניי כים של מגבעות שחורות. ועדיין היה רעש ומהומה.

מה שקרה רגע לאחר מכן חרוט היטב בזיכרוני, וכילד עשה עלי רושם עז ביותר. פתאום, תוך שאני עדיין מתאושש מסוג של טראומה שעברה עלי, הושלך הס בבית המדרש. ציפור לא צייצה. יכולת לשמוע זבוב. ולפתע, מהמקום בו עמדתי, ראיתי מעין קריעת ים סוף. ים המגבעות נפתח לשניים כבמטה קסם, ונוצר שביל שבקצהו עמד הרבי, והוא התחיל להתקדם. אבא ועוד מספר אנשים היו אתו והלכו מאחוריו. הרבי צעד עם קבוצת האורחים למעלה אל הבימה, וניתן האות להתחלת טקס ההקפות.

אבא הציג אותי בפני הרבי, והרבי לחץ את ידי. מיד אחר כך התחילו באמירת פסוקי "אתה הראת" הנאמרים שלוש פעמים: פעמיים הרבי מכבד את הקהל, ובפעם השלישית קנה הרבי כמה מהפסוקים. עבורי כילד, היה זה מפגש ראשון עם התופעה שנקראת חב"ד ליובאוויטש, ועמדתי משתאה, מסתכל על הרבי ועל הקשר המיוחד שלו עם החסידים.

בשלב מסוים הרבי שאל את אבי משהו, ומיד אחר כך פנה אלי ואמר, "אתה תגיד את הפסוק הבא". מאד התרגשתי, אני זוכר עד היום את הפסוק – ה' מלך, ה' מלך, ה' ימלוך לעולם ועד". בהמשך, הרבי העניק לי פרוסת "לקח" – עוגת דבש מתוקה – ואמר לי, "ישר כוח גדול! לא ידעתי אם תצליח, לכן נתתי לך פסוק קל".

הפגישות שלי עם הרבי התקיימו בתקופה שאבי ז"ל, צבי כספי, שימש כקונסול ישראל בניו יורק, בין השנים תשכ"ט (1969) ועד תשל"ב (1972). הקשר הראשוני של אבי עם הרבי החל כאשר נשיא המדינה דאז, מר זלמן שז"ר, בא לביקור בארה"ב. אבא היה אחראי לתאם את ביקורו של שז"ר אצל הרבי, וכך נוצר הקשר בינו לבין אנשי מזכירות הרבי ובהמשך גם עם הרבי עצמו.

הייתי אז ילד בן תשע או עשר, ואני זוכר שהביקור הזה היה ביקור רב רושם, ובסוף הביקור ניגש אבי להיפרד משז"ר, והוא אמר לו: "אתה יודע, הפרוטוקול מחייב, שכאשר נשיא מדינה בא לברך במדינה מארחת, הביקור הראשון שלו הוא אצל נשיא המדינה המארחת. אני נוהג לברך את הנשיא שלנו, ולכן הביקור הראשון שלי היה אצל הרבי".

בעקבות הביקור הזה של שז"ר אצל הרבי שאליו התלווה גם אבי, נוצר קשר הדוק מאד בין אבא לבין הרבי. מאז נהג אבא להיפגש אתו מספר רב של פעמים, והם ניהלו שיחות שהיו כנראה מאד אינטנסיביות ונמשכו שעות ארוכות אל תוך הלילה.

במסגרת אותן שיחות בין אבי לבין הרבי, הזמין הרבי את חברי המשלחות השונות של נציגויות ישראל שהיו אז בניו יורק לבוא להשתתף בהקפות שניות בבית מדרשו (הכוונה להקפות של ליל שמחת תורה, יום טוב שני של גלויות, שעבורנו הישראלים התקיימו כשכבר היה מוצאי החג מאחר שאנחנו שמרנו רק יום אחד, את שמיני עצרת). באותן שנים הנציגויות היו גדולות בהרבה

«

ואמר, "אני מברך אותך בבריאות איתנה". הוא אמר את זה בעברית צחה, אפילו בלי מבטא, כדי שאני אבין, וזאת הייתה הפרידה שלי מהרבי. אגב, כעבור כמעט ארבעים שנה זכיתי לראות בקיומה של ברכת הרבי, אחרי שסבלתי מבעיה רפואית שהתדרדרה והגיעה למצב של שיתוק, וב"ה, הצלחתי להשתקם ולהחלים ממנה באורח נס.

הקשר בין אבי לבין הרבי נשמר גם אחרי שחזרנו ארצה, וגם במסגרת תפקידים נוספים שמילא בהמשך, והוא אף ביקר אצל הרבי עוד מספר פעמים. בארץ, הוא גם היה קשור עם כפר חב"ד, ובכל שנה היינו מקבלים מצות מהרבי בצירוף מכתב לאבא. לקראת הבר מצווה שלי הרבי שלח לי סידור תפילה.

אחרי שביקרתי בעצמי אצל הרבי התחלתי להבין קצת יותר מדוע אבא נמשך כל כך אל הרבי, ולמה היה ביניהם קשר כזה מיוחד. הרבי היה איש עם כוח משיכה יוצא מן הכלל. אני ממש זוכר את מגע כף ידו, את העיניים שלו, ואת המראה שלו בתוך הקהל, את האנרגיות שנוצרות בינו לבין הקהל ובין הקהל לבינו, זה פשוט משהו באמת מיוחד. איכשהו כל זה נותר צרוב עמוק בתוך התודעה, הזיכרון והרגש שלי.

מר חנן כספי מנהל חברת הייטק בראש פינה. הוא רואיין בביתו שביקנעם
 (בחדש חשוון, תשע"ה (נובמבר 2014))

באיזשהו שלב כיבדו את אבא בספר תורה, והוא ירד למטה והחל לרקוד עם הספר. אחרי כמה דקות, הרבי הציע שאני ארד להצטרף אליו, אף שאני אישית לא כל כך התלהבתי מהרעיון. בסוף עלינו חזרה למעלה וקיבלנו שוב ברכת יישר כוח, ואבא גם קיבל כוסית לחיים מהרבי.

זה היה המפגש הראשון שלי עם הרבי - ההקפות השניות שעשיתי לראשונה במחיצת הרבי.

בשנה שלאחר מכן נסעה שוב קבוצה מהקונסוליה להשתתף בהקפות השניות ב-770. בעקבות ההתרשמות וההדים החיוביים מהביקור הקודם, המשלחת הפעם הייתה יותר גדולה, והפעם כבר ידעתי למה לצפות. כל מה שהיה בפעם הקודמת פחות או יותר חזר על עצמו - אותה צפיפות ודוחק, ואותו חיזיון מרהיב של השקט המופלא שמשתרר עם כניסת הרבי. אני מצדי הקשבתי הפעם ביתר תשומת לב, הבטתי יותר ברבי, ושאלתי שאלה או שתיים פה ושם.

הרבי שוב כיבד אותי באמירת פסוק - "יהי כבוד ה' לעולם, ישמח ה' במעשיו". אחרי שאמרת את הפסוק הרבי אמר לי, "זכרתי שבשנה שעברה עשית את זה טוב, לכן נתתי לך הפעם פסוק יותר קשה!" הרבי גם נתן לי שוב פיסת "לקח".

המפגש השלישי שלי עם הרבי התרחש כעבור קצת יותר מחצי שנה, בסיון תשל"ב (יוני 1972), כשהסתיימה שליחותנו בת שלוש השנים בניו יורק, ועמדנו לחזור ארצה. הייתי אז בן שנים עשרה וחצי, ואבא רצה שנלך לרבי לקבל ממנו ברכה לקראת הבר מצווה. כך זכינו להיפגש שוב עם הרבי, והפעם הפגישה התקיימה בלשכתו של הרבי.

אבי סיפר לרבי שאני עומד להיכנס לגיל מצוות בעוד כחצי שנה, והרבי פנה אלי והתעניין כיצד אני מתכוון לקראת הבר מצווה. אמרתי לרבי שאני בעיקר מתחיל ללמוד את פרשת השבוע שלי, כי אני רוצה בעזרת ה' לקרוא את כולה. הרבי שאל אותי, "מה הפרשה?", ועניתי שזו פרשת שמות. "פרשת שמות", אמר הרבי, "זו פרשה חשובה. יש בה אמנם בהתחלה תיאור של הגלות, אבל מיד אחר כך יש בה כבר את ניצני הגאולה - כי שם מתחיל הסיפור על משה רבנו, ושם מוזכר לראשונה כיצד בני ישראל פונים אל הקב"ה, והוא שומע את תפילתם ושולח להם שליחים נאמנים. המהלך הזה שמתחיל בספר שמות, מוביל בסופו של דבר אל הגאולה הראשונה של יציאת מצרים ואל מתן תורה". כשאבי בירך אותי בחגיגת הבר מצווה בירושלים, הוא הזכיר בדבריו את ההסבר הזה של הרבי.

הרבי שאל אותי עוד מספר שאלות. הדיבור שלו אתי היה בעברית מתובלת באידיש, ובמבטא שלא תמיד הבנתי, וכשלא הבנתי משהו, פניתי אל אבא והוא תרגם עבורי וסייע לי להבין את דברי הרבי. לקראת סוף המפגש הרבי לחץ את ידי ואמר לי "ברכה והצלחה", ואז הוסיף באידיש "זיי געזונט און שטארק" (תהיה בריא וחזק). טיפה אידיש אני מבין, מן המעט שאני זוכר מסבא שלי, ולכן הבנתי מה זה "זיי געזונט", אבל את סיום הברכה - "און שטארק" - לא הבנתי. שאלתי את אבא, "מה, אבא, הרבי מברך אותי שאני אהיה בריא? אני הרי לא חולה?" הרבי שמע את שאלתי,

לזכות הורינו היקרים הרב יעקב ומרת בתיה שיחיו מינסקי
 הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< **תש"ב (1941)** - הרבי הריי"צ הכריז על תחילת כתיבתו של "ספר התורה לקבלת פני משיח". כתיבתו התעכבה שנים רבות, והושלמה על פי הוראת הרבי בי' שבט תש"ל (1970), יום השנה העשרים להסתלקות הרבי הריי"צ. כ"ג בתשרי

< **תשל"ג (1972)** - אחרי פסק זמן של שנה שבמהלכה לא הגיה הרבי את שיחותיו על פירוש רש"י על התורה, הודיע הרבי לצוות שעסק בעריכה והוצאה לאור של השיחות, שבכוונתו לחדש את הגהת השיחות הללו לקראת פרסומן. כ"ו בתשרי

< **תשל"ט (1978)** - הרבי הורה לכל אחד ואחת מהאורחים שהגיעו לחודש תשרי, לעבור במזכירות לקבל ספר חתום אישית על ידי הרבי. הגברים קיבלו כל אחד תניא, והנשים קיבלו כל אחת סידור. כ"ד בתשרי

לחיזוק התקשרות לכ"ק אדמו"ר
 ע"י

הרב שי ונחמה דינה עמר
 והרב יוסף ודינה בליסופסקי

הפצת הגליון השבועי מתאפשרת על ידי הקדשות.
 לפרטים נוספים ולהרשמה לקבלת הגליון השבועי בדוא"ל
 כתבו לנו: sipursheli@jemedial.org

פריקט של

JEWISH EDUCATIONAL MEDIA

sipursheli@jemedial.org | myencounterblog.com | 03-9608018
 784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213
 © כל הזכויות שמורות 2015